

Tenger, Tristan, Vágy

Krajcsovics Éva kiállítása

Karinthy Szalon, 2017. III. 21. – IV. 21.

SINKÓ ISTVÁN

Lágy, igaz, fájdalom nélküli vágyakozás, fönstéges, búttalan kilobbanás, emberföltti derengése a végtelennek.

THOMAS MANN: TRISTAN
FORDÍTOTTA KOSZTOLÁNYI DEZSÓ

Krajcsovics Éva a redukció mestere. *Tristan* című kiállításának darabjain egyszerre redukálja a valóság elemek képi értékeit egy folyamatos egyszerűsítésben színné és folttá, s egyúttal a képek mögöttes gondolatait egyetlen pontos érzéssé.

Tristan szerelmi vágyakozása, a német romantika mesterének, Caspar David Friedrichnek Rügen szigeti képe vagy akár apró, jelentéktelen elemek, mint egy pocsolya vagy egy láda mélye egyaránt a Vágy és Érzelem totális kifejezőivé válhatnak. Fehér, kék és szürke képei vagy újabb, sebnylás alakú akvarelljei a Friedrich-motívumok leegyszerűsített hommage-ai, a látványnak a jel irányába történő visszafordításai.

Krajcsovics mindig a puhán elfedett motívumdarabok felsejdtetésének volt elkötelezettje. De, ahogy Rothko színes mezői önmaguk a képi jelentés, a meditációs objektum alanyai, Krajcsovicsnál a képmező mélyén ott

KRAJCSOVICS ÉVA:
Tristan IV., 2015,
akvarell, merített papír,
73x73 cm

KRAJCSOVICS ÉVA:
Sötét víz, 2017,
akvarell, papír,
50x65 cm

a tenger vagy a pocsolya, a kréaszikla vagy épp egy doboz, az általános kiindulópontjaként. Egyszerűnek tűnnek Krajcsovics munkái, de a nézelődőből nézővé komolyodó szemlélő felfedezheti a titkokat, a kép mögé rejtő részleteket, a festői nyelv által a színek harmóniájába rejtett fogalmakat is. Tristan és Izolda szerelme, a romantika, Wagner és Friedrich tulajdonképpen érzelmi apropó, s gyakran éppen nem a végeredményhez vezető legrövidebb út.

A festői praxis ismeri a képet alakító kép fogalmát, melyben az alkotó és a leendő mű harcában a párbeszéd fontossága legalább olyan lényeges, mint a tervezett cél elérése. Krajcsovics kiállításán a kész művek árulkodnak a folyamatról, az akvarell finom elfolyásai a fehér papíron különösen könnyednek hatnak a nagyon fegyelmezett olajképek mellett. Külön említést érdemelnek a kékes-szürke tenger-vízfolt-pocsolya képek, melyek a víz esszenciájának megragadására, a víz tökéletes érzetének kifejezésére törekednek. Látjuk Tristan hajóját, amint Izoldával a túlsó partra igyekezve a melankolikus, ködös tengeren siklik. S a hely mintha egyben menedék is lenne.

Krajcsovics szabadon engedi a néző képzettársításait, azokat nem nyomja el a konkrét szín, sejtelmessége, áttetszősége asszociációs lehetőségeket nyújt, erős zeneiséget sugall. A Tristan, bár nem programkiállítás, a „leitmotiv” mégis a vágy, a végtelen szerelem, a természet és az ember „szívkapcsolatának” képes megjelenítése. Ezért válik életművének jelentős állomásává.